

F. t. l. vedr. udlændingeloven og retsafgiftsloven

dant land. Endvidere medfører det, at udlændingen er henvist til tålt ophold her i landet.

2.4. *Kompetence og procedure i relation til afgørelser om udvisning og udsendelse*

2.4.1. *Udlændingesservice*

Udlændingesservice er en styrelse, der organisatorisk hører under Integrationsministeriet.

I forlængelse af integrationsministerens afgørelse efter udlændingelovens § 45 b om, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, anmoder integrationsministeren Udlændingesservice om at træffe afgørelse om udvisning i sagen efter udlændingelovens § 25, nr. 1.

Udlændingesservice træffer herefter, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1, som første instans afgørelse om udvisning af udlændingen efter udlændingelovens § 25, nr. 1.

Efter udlændingelovens § 46, stk. 2, 1. pkt., er Integrationsministeriet klageinstans for Udlændingesservices afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1.

I forbindelse med afgørelsen om udvisning efter udlændingelovens § 25 skal der foretages en vurdering af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, opregnede hensyn. Disse hensyn må kun undtagelsesvis, jf. § 26, stk. 2, føre til undladelse af udvisning.

Herudover kan der være en række forskellige situationer afhængigt af, hvorvidt den pågældende enten har haft en opholdstilladelse efter eksempelvis udlændingelovens § 6 (EU-borger) eller § 9 (familiesammenført) eller har en verserende asylsag under behandling efter § 7, hvor Udlændingesservice som 1. instans skal udelukke den pågældende fra opholdstilladelse efter § 10, stk. 1, nr. 1.

Det følger således af udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1, at en udlænding er udelukket fra at kunne få et registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

I tilknytning til behandlingen af sådanne sager, hvor udlændingen påberåber sig udlændingelovens § 31, samt af de sager, hvor det alene er refoulementsforbuddet efter udlændingelovens § 31, der er påberåbt, skal Udlændingesservice herudover træffe afgørelse om, hvorvidt udsendelse af den pågældende kan ske.

Udlændingesservices afgørelse om, hvorvidt den pågældende udviste udlænding, der påberåber at være omfattet af udlændingelovens § 7, kan udsendes, jf. § 32 a, jf. § 31, kan indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1.

Afgørelser om udsendelse af en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8, og hvor den pågældende er udvist efter udlændingelovens § 25, nr. 1, kan ligeledes indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 4, eller en analogi af denne bestemmelse.

Det er Rigspolitiets Udlændingefdeling, der forestår den praktiske udsendelse af udviste udlændinge, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

En helt særlig situation opstår, hvor den udviste udlænding opholder sig i udlandet på tidspunktet for afgørelsen om udvisning og enten aldrig har haft et lovligt opholdsgrundlag i Danmark eller er udrejst efter at have haft et opholdsgrundlag i Danmark, der eventuelt fortsat er gyldigt på tidspunktet for afgørelsen om udvisning. I de sager er det også Udlændingesservice, der som første instans træffer afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25.

Klageinstans for Udlændingesservices afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, af en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse efter §§ 7-8, er Integrationsministeriet.

I forbindelse med behandlingen af spørgsmålet om udvisning efter udlændingelovens § 25 (og den tilknyttede § 26-vurdering) bør udlændingemyndighederne som udgangspunkt og i det omfang det er muligt, og hvor udlændingemyndighederne har kendskab til den pågældendes opholdssted, give udlændingen mulighed for at fremkomme med relevante oplysninger til brug for den tidligere omtalte vurdering efter § 26, inden der træffes afgørelse om udvisning.

Det fremgår dog af de almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring, at dette udgangspunkt kan fraviges i de tilfælde, hvor partens (udlændingens) interesse i, at sagens afgørelser udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til det offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse, jf. herved forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Der bør ved denne vurdering på den ene side lægges særlig vægt på afgørelsens meget indgribende karakter, ligesom der på den anden side bør lægges vægt på, om udlændingen allerede er afskåret fra muligheden for at blive gjort bekendt med grundlaget for farevurderingen, jf. udlændingelovens § 45 b, stk. 2, og at der er tale om en sag om statens sikkerhed.

Det bemærkes, at der i tilknytning til afgørelsen om udvisning ligeledes træffes afgørelse om indrejseforbud gældende for bestandig efter udlændingelovens § 32, stk. 4, 1. pkt.

Som nævnt er der ikke opsættende virkning i forbindelse med en klage til Integrationsministeriet over Udlændingesservices afgørelser om udvisning efter ud-